

บทที่ 5

การอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยที่มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกฎและกระบวนการของห้องเรียนกับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษา บทนี้เป็นการสรุปและอภิปรายผลการวิจัย จึงขอเสนอสาระสำคัญตามลำดับ ได้แก่ วัตถุประสงค์ สมมติฐาน กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติที่เกี่ยวกับกฎและกระบวนการของห้องเรียน
2. เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษา
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกฎของห้องเรียนกับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษา
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการของห้องเรียนกับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษา
5. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์พฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษา

สมมติฐานของการวิจัย

1. กฎของห้องเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษา
2. กระบวนการของห้องเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษา
3. กฎและกระบวนการของห้องเรียน สามารถร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษาได้

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นครูประจำชั้นและปฏิบัติการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดปัตตานี จำนวน 330 คน ได้มาโดยการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างจากสูตรของยามานะ (Yamane, 1973 : 727-728) และใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 4 ตอน โดยตอนที่ 1 ซึ่งเป็นแบบสอบถามสถานภาพและข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม สร้างโดยศึกษาจากแนวคิด ทฤษฎี หนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสถานภาพและข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนตอนที่ 2-4 ซึ่งประกอบด้วย แบบสอบถามระดับการปฏิบัติที่เกี่ยวกับกฎของห้องเรียน แบบสอบถามระดับการปฏิบัติที่เกี่ยวกับกระบวนการของห้องเรียน และแบบสอบถามระดับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษา มีขั้นตอนในการสร้างโดยการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับกฎและกระบวนการของห้องเรียน รวมทั้งแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษา มาเป็นกรอบในการสร้างแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ โดยได้ผ่านขั้นตอนในการหาคุณภาพเครื่องมือ คือ มีการตรวจสอบพิจารณาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) รายชื่อของเครื่องมือ โดยการหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของแต่ละข้อกับคะแนนรวมทั้งหมดลบคะแนนข้อนั้น แล้วนำค่าสหสัมพันธ์ที่ได้ไปทดสอบทางสถิติด้วยการทดสอบค่าที (t-test) และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ซึ่งได้ ดังนี้

แบบสอบถามระดับการปฏิบัติที่เกี่ยวกับกฎของห้องเรียน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 7 ช่วงคะแนน จำนวน 24 ข้อ โดยกำหนดระดับการปฏิบัติออกเป็น 7 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่น .957

แบบสอบถามระดับการปฏิบัติที่เกี่ยวกับกระบวนการของห้องเรียน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 7 ช่วงคะแนน จำนวน 38 ข้อ โดยกำหนดระดับการปฏิบัติออกเป็น 7 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่น .983

แบบสอบถามระดับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษา มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 7 ช่วงคะแนน จำนวน 39 ข้อ โดยกำหนดระดับพฤติกรรมออกเป็น 7 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่น .942

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ขอนหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยจากภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานีเขต 1 และผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานีเขต 2 เพื่อขอความร่วมมือในการจัดเก็บ ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดปัตตานี
2. ขอนหนังสือนำส่งแบบสอบถามจากผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ปัตตานีเขต 1 และผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานีเขต 2 เพื่อประกอบการส่ง แบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดปัตตานี
3. ผู้วิจัยส่งและเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดปัตตานี ภายในระยะเวลาที่กำหนด ทั้งด้วยตนเองและโดยขอความร่วมมือจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานีเขต 1 และ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานีเขต 2
4. ติดตามและรวบรวมแบบสอบถามที่ไม่ได้รับคืนภายในระยะเวลาที่กำหนด เพื่อให้ได้ แบบสอบถามครบตามจำนวนที่ต้องการ โดยดำเนินการ ดังนี้
 - 4.1 ส่งแบบสอบถามให้ตอบอีกครั้งและขอความร่วมมือให้ส่งคืนภายใน 7 วัน
 - 4.2 ติดตามเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตัวเอง
5. รวบรวมแบบสอบถามที่ได้คืนกลับมา 330 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 แล้วดำเนินการ ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย โปรแกรมคอมพิวเตอร์ตามขั้นตอน ดังนี้

1. ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการจัดหมวดหมู่ตามลักษณะของผู้ตอบ หาค่าความถี่ ร้อยละ และเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ตารางประกอบการบรรยาย
2. ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับกฎของห้องเรียน แบบมาตราส่วนประมาณค่า วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในภาพรวมและจำแนกตามรายชื่อ พร้อมทั้งเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบคำบรรยาย
3. ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับกระบวนการของห้องเรียน แบบมาตราส่วนประมาณค่า วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในภาพรวมและจำแนกตามรายชื่อ พร้อมทั้งเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบคำบรรยาย
4. ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียน ของนักเรียนประถมศึกษา แบบมาตราส่วนประมาณค่า วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในภาพรวมและจำแนกตามรายชื่อ พร้อมทั้งเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบคำบรรยาย
5. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างกฎของห้องเรียนกับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษา โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficients)
6. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการของห้องเรียนกับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษา โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficients)
7. วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation Coefficients) ระหว่างกฎและกระบวนการของห้องเรียนกับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษา
8. ทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation Coefficients) ระหว่างกฎและกระบวนการของห้องเรียนกับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษา โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test)
9. สร้างสมการพยากรณ์ โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อพยากรณ์พฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษา

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ระดับการปฏิบัติที่เกี่ยวกับกฎและกระบวนการของห้องเรียน

1.1 การปฏิบัติที่เกี่ยวกับกฎของห้องเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยการปฏิบัติที่เกี่ยวกับกฎของห้องเรียน ซึ่งครูมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คือ ครูแสดงออกโดยใช้หน้าตา ท่าทางหรือภาษากาย เช่น การพยักหน้า การยิ้มๆ แก่นักเรียน โดยทันที เมื่อนักเรียนปฏิบัติตามกฎของห้องเรียน ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกัน ทั้งในการพูดและการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นในการอภิปรายกฎของห้องเรียน ครูได้เปิดประกาศกฎของห้องเรียนที่สร้างขึ้น ณ ส่วนหนึ่งส่วนใดของห้องเรียน เพื่อให้ นักเรียนทุกคนสามารถสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน และครูแสดงออกโดยใช้การพูดและการเขียน เช่น ถูกต้อง ดีมาก เก่งมากๆ แก่นักเรียน โดยทันที เมื่อนักเรียนปฏิบัติตามกฎของห้องเรียน

ส่วนการปฏิบัติที่เกี่ยวกับกฎของห้องเรียนที่ครูควรเพิ่มการปฏิบัติให้มากขึ้น คือ ครูได้ทบทวนกฎของห้องเรียนกับนักเรียนทุกวันในสัปดาห์แรกของการใช้กฎของห้องเรียน ครูได้ทบทวนกฎของห้องเรียนกับนักเรียนเดือนละ 2-3 ครั้ง ตลอดเวลาของการใช้กฎของห้องเรียน ครูได้ทบทวนกฎของห้องเรียนกับนักเรียน 2-3 ครั้ง ในสัปดาห์ที่สองของการใช้กฎของห้องเรียน ครูให้นักเรียนเขียนความตระหนักและความเข้าใจที่ตนเองมีต่อกฎของห้องเรียนลงแผ่นกระดาษเมื่อการอภิปรายกฎเสร็จสิ้นลง เพื่อส่งให้ครูตรวจพิจารณาว่า นักเรียนมีความเข้าใจต่อกฎของห้องเรียนเพียงใด และครูให้นักเรียนคัดลอกความตระหนักและความเข้าใจที่ตนเองมีต่อกฎของห้องเรียน ซึ่งผ่านการตรวจพิจารณาจากครูแล้วออกเป็น 2 ชุด โดยนักเรียนเก็บไว้เอง 1 ชุด และส่งครูอีก 1 ชุด

1.2 การปฏิบัติที่เกี่ยวกับกระบวนการของห้องเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยการปฏิบัติที่เกี่ยวกับกระบวนการของห้องเรียน ซึ่งครูมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 5 อันดับแรก คือ ครูได้กวดขันให้นักเรียนต้องสนใจและตั้งใจเรียนตามกระบวนการที่ถูกต้อง ขณะนักเรียนนั่งทำงานที่โต๊ะเรียนและขณะครูสอน ครูได้สื่อสารให้นักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจนเกี่ยวกับกระบวนการที่ถูกต้องขณะนักเรียนนั่งทำงานที่โต๊ะเรียนและขณะครูสอนว่า นักเรียนต้องสนใจและตั้งใจเรียน ครูได้สื่อสารให้นักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจนเกี่ยวกับกระบวนการที่ถูกต้องในการไปดื่ม น้ำ ไปล้างมือ ไปเหลาดินสอภายในห้องเรียน ครูได้กวดขันให้นักเรียนปฏิบัติตามกระบวนการที่ถูกต้องในการไปดื่ม น้ำ ไปล้างมือ ไปเหลาดินสอ ภายในห้องเรียน และครูได้กวดขันให้นักเรียนปฏิบัติตามกระบวนการที่ถูกต้องขณะนักเรียนนั่งทำงานที่โต๊ะเรียนและขณะ

ครูสอนว่า นักเรียนสามารถพูดคุยกันได้ โดยไม่รบกวนห้องเรียนในขณะที่กำลังทำงานรายบุคคล แต่ขณะที่ครูกำลังสอน นักเรียนต้องไม่พูดคุยกัน

ส่วนการปฏิบัติที่เกี่ยวกับกระบวนการของห้องเรียนที่ครูควรเพิ่มการปฏิบัติให้มากขึ้น คือ ครูมีการสอนและทบทวนกระบวนการของห้องเรียนให้นักเรียนของครูอย่างเป็นระบบโดยทันที เช่น โดยใช้การอภิปรายกระบวนการของห้องเรียน เป็นต้น ครูได้ทบทวนกระบวนการของห้องเรียนกับนักเรียนของครูทุกวันในสัปดาห์แรกของการใช้กระบวนการของห้องเรียน ครูได้ใช้การอภิปรายระหว่างตัวครูกับนักเรียนของครูและระหว่างนักเรียนกับนักเรียนด้วยกันเสมอในการสอนและทบทวนกระบวนการของห้องเรียน ครูได้ทบทวนกระบวนการของห้องเรียนกับนักเรียนของครู 2-3 ครั้ง ในสัปดาห์ที่สองของการใช้กระบวนการของห้องเรียน และครูได้ทบทวนกระบวนการของห้องเรียนกับนักเรียนของครู เดือนละ 2-3 ครั้ง ตลอดเวลาที่มีการใช้กระบวนการของห้องเรียน

2. ผลการวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษา พบว่า พฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก แต่เมื่อมีการแยกพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษาในการเตรียมความพร้อมในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีระดับของพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยฯ ซึ่งอยู่ในระดับมาก คือ นักเรียนเข้าสู่ห้องเรียนทันตามเวลาที่กำหนด

ส่วนพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยฯ ที่ครูควรต้องตระหนักและให้ความสำคัญให้มากขึ้น คือ นักเรียนไม่พูดคุยกันเสียงดังขณะเริ่มต้นบทเรียน นักเรียนได้วิ่งกลับที่นั่งของตนเองอย่างรวดเร็ว เมื่อรับแบบฝึกหัดของวันก่อนซึ่งได้รับการตรวจจากครูแล้ว นักเรียนได้ลุกจากโต๊ะของตนเองแล้ววิ่งอย่างรวดเร็ว เพื่อไปรับแบบฝึกหัดของวันก่อนซึ่งได้รับการตรวจจากครูแล้ว และนักเรียนหลายคนรีบวิ่งไปหาครู พร้อมส่งเสียงแสดงความต้องการ เพื่อขอเป็นผู้ช่วยครูในการแจกอุปกรณ์ประกอบการสอนให้แก่เพื่อนนักเรียน

พฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษาในการเรียนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีระดับของพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยฯ ซึ่งอยู่ในระดับมาก คือ นักเรียนรีบวิ่งออกจากห้องเรียน เพื่อไปดื่ม่น้ำหรือไปห้องน้ำ ขณะที่ครูกำลังสอน และนักเรียนเขาของเล่นขึ้นมาเล่นบนโต๊ะ ขณะที่ครูกำลังสอน

ส่วนพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยฯ ที่ครูควรต้องตระหนักและให้ความสำคัญให้มากขึ้น คือ นักเรียนหันไปคุยกับเพื่อนๆ ขณะที่ครูกำลังสอน นักเรียนจดบันทึกอย่างตั้งใจ ขณะที่ครูกำลัง

ถามคำถามเกี่ยวกับบทเรียน นักเรียนแย่งกันตอบคำถาม โดยไม่ยกมือเพื่อขออนุญาตครูก่อน และนักเรียนพูดเร็ว เพื่อเสนอตัวขอตอบคำถาม ขณะที่ครูกำลังถามนักเรียนคนอื่นๆ

พฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษาในการทำงานในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีระดับของพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยฯ ซึ่งอยู่ในระดับมาก คือ นักเรียนนั่งเฉยๆ ไม่ทำงานที่ได้รับมอบหมายเป็นรายบุคคล

ส่วนพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยฯ ที่ครูควรต้องตระหนักและให้ความสำคัญให้มากขึ้น คือ นักเรียนมีการปรึกษากันหรือกันในเรื่องซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับงานของกลุ่ม ขณะกำลังทำงานกลุ่ม นักเรียนที่ทำงานเสร็จก่อนเวลาที่กำหนด จะพูดคุยเสียงดังหรือเล่นกับเพื่อนนักเรียนด้วยกันจนกว่าจะถึงเวลาที่กำหนดส่ง นักเรียนที่ทำงานเสร็จก่อนเวลาที่กำหนด เมื่อส่งงานแล้วจะใช้เวลาที่เหลือโดยอิสระ เช่น การเลือกอ่านหนังสือที่ตนเองชอบ โดยไม่ก่อความรำคาญให้กับห้องเรียน นักเรียนซึ่งเป็นตัวแทนของกลุ่มจะยกมือ เมื่อต้องการความช่วยเหลือหรือขอรับคำปรึกษาเกี่ยวกับงานกลุ่ม จากครู นักเรียนที่ทำงานเสร็จแล้วจะเข้าแถวเพื่อส่งงาน โดยไม่พูดคุยเสียงดัง เล่นกัน หรือพักทักทายเพื่อนนักเรียนคนอื่นๆ ที่ยังทำงานไม่เสร็จ และนักเรียนจะเข้าไปล้อมโต๊ะของครู เมื่อต้องการความช่วยเหลือในการทำงานรายบุคคล

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างกฎของห้องเรียนกับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษา พบว่า กฎของห้องเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการของห้องเรียนกับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษา พบว่า กระบวนการของห้องเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์พฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษา ซึ่งสามารถสร้างสมการพยากรณ์พฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษาได้ โดยใช้ตัวแปรทำนายเพียงตัวเดียว คือ กระบวนการของห้องเรียน ซึ่งมีค่าประสิทธิภาพของการพยากรณ์ที่ได้ปรับแล้ว (R^2_{adj}) เท่ากับ .102 คิดเป็นร้อยละ 10.2 โดยได้สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 124.801 + .214X_2$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_Y = .255Z_2$$

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยนำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติที่เกี่ยวกับกฎและกระบวนการของห้องเรียน

1.1 ผลการวิจัย พบว่า การปฏิบัติที่เกี่ยวกับกฎของห้องเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยการปฏิบัติที่เกี่ยวกับกฎของห้องเรียน ซึ่งครูมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คือ ครูแสดงออกโดยใช้หน้าตา ท่าทางหรือภาษากาย เช่น การพยักหน้า การยิ้มๆ แก่นักเรียน โดยทันที เมื่อนักเรียนปฏิบัติตามกฎของห้องเรียน ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกัน ทั้งในการพูดและการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นในการอภิปรายกฎของห้องเรียน ครูได้บีบประกาศกฎของห้องเรียนที่สร้างขึ้น ณ ส่วนหนึ่งส่วนใดของห้องเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนทุกคนสามารถสังเกตเห็น ได้อย่างชัดเจน และครูแสดงออกโดยใช้การพูดและการเขียน เช่น ถูกต้อง ดีมาก เก่งมากๆ แก่นักเรียน โดยทันที เมื่อนักเรียนปฏิบัติตามกฎของห้องเรียน

ส่วนการปฏิบัติที่เกี่ยวกับกฎของห้องเรียนที่ครูควรเพิ่มการปฏิบัติให้มากขึ้น ก็คือ ครูได้ ทบทวนกฎของห้องเรียนกับนักเรียนทุกวัน ในสัปดาห์แรกของการใช้กฎของห้องเรียน ครูได้ ทบทวนกฎของห้องเรียนกับนักเรียนเดือนละ 2-3 ครั้ง ตลอดเวลาของการใช้กฎของห้องเรียน ครูได้ทบทวนกฎของห้องเรียนกับนักเรียน 2-3 ครั้ง ในสัปดาห์ที่สองของการใช้กฎของห้องเรียน ครูให้นักเรียนเขียนความตระหนักและความเข้าใจที่ตนเองมีต่อกฎของห้องเรียนลงแผ่นกระดาษ เมื่อการอภิปรายกฎเสร็จสิ้นลง เพื่อส่งให้ครูตรวจพิจารณาว่า นักเรียนมีความเข้าใจต่อกฎของห้องเรียนเพียงใด และครูให้นักเรียนคัดลอกความตระหนักและความเข้าใจที่ตนเองมีต่อกฎของห้องเรียน ซึ่งผ่านการตรวจพิจารณาจากครูแล้วออกเป็น 2 ชุด โดยนักเรียนเก็บไว้เอง 1 ชุด และส่งครูอีก 1 ชุด

จากผลการวิจัยทำให้ทราบว่า การปฏิบัติที่เกี่ยวกับกฎของห้องเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก รวมทั้งการปฏิบัติที่เกี่ยวกับกฎของห้องเรียนในประเด็นต่างๆ ซึ่งครูมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากด้วยนั้น ย่อมเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความตระหนักและการให้ความสำคัญของครูใน

ประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และทำหน้าที่เป็นหัวหน้าฝ่ายวิชาการของโรงเรียนอนุบาลปัตตานี อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ซึ่งมีประสบการณ์การสอนในโรงเรียนประถมศึกษามากกว่า 20 ปี ก็กล่าวในทำนองเดียวกันนี้ว่า ตั้งแต่ประกอบวิชาชีพครู โดยสอนนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา มา การรับรู้เกี่ยวกับเรื่องการจัดการห้องเรียนมีน้อยมาก โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับกฎของห้องเรียน ซึ่งในหลักสูตรทางครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ที่ตนเองเคยเข้ารับการศึกษามากก็ไม่ได้มีการบรรจุหรือจัดการเรียนการสอนให้แก่ตนเองแต่ประการใด การปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวจึงเป็นการปฏิบัติในลักษณะของความรู้สึที่ตนเองคิดว่า ควรต้องกระทำหรือเป็นการปฏิบัติที่ทำตามแบบอย่างที่ครูรุ่นก่อนเคยปฏิบัติมาเท่านั้น แม้ส่วนใหญ่จะทำได้ดีแต่ก็มีบางส่วนที่ยังมีปัญหาอยู่ เนื่องจากมีสาเหตุดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

1.2 ผลการวิจัย พบว่า การปฏิบัติที่เกี่ยวกับกระบวนการของห้องเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยการปฏิบัติที่เกี่ยวกับกระบวนการของห้องเรียน ซึ่งครูมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 5 อันดับแรก คือ ครูได้กวาดชั้นให้นักเรียนต้องสนใจและตั้งใจเรียนตามกระบวนการที่ถูกต้องขณะนักเรียนนั่งทำงานที่โต๊ะเรียนและขณะครูสอน ครูได้สื่อสารให้นักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจนเกี่ยวกับกระบวนการที่ถูกต้องขณะนักเรียนนั่งทำงานที่โต๊ะเรียนและขณะครูสอนว่า นักเรียนต้องสนใจและตั้งใจเรียน ครูได้สื่อสารให้นักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจนเกี่ยวกับกระบวนการที่ถูกต้องในการไปดื่ม น้ำ ไปล้างมือ ไปเหลาดินสอภายในห้องเรียน ครูได้กวาดชั้นให้นักเรียนปฏิบัติตามกระบวนการที่ถูกต้องในการไปดื่ม น้ำ ไปล้างมือ ไปเหลาดินสอ ภายในห้องเรียน และครูได้กวาดชั้นให้นักเรียนปฏิบัติตามกระบวนการที่ถูกต้องขณะนักเรียนนั่งทำงานที่โต๊ะเรียนและขณะครูสอนว่า นักเรียนสามารถพูดคุยกันได้ โดยไม่รบกวนห้องเรียนในขณะที่กำลังทำงานรายบุคคล แต่ขณะที่ครูกำลังสอน นักเรียนต้องไม่พูดคุยกัน

ส่วนการปฏิบัติที่เกี่ยวกับกระบวนการของห้องเรียนที่ครูควรเพิ่มการปฏิบัติให้มากขึ้น คือ ครูมีการสอนและทบทวนกระบวนการของห้องเรียนให้แก่ นักเรียนของครูอย่างเป็นระบบโดยทันที เช่น โดยใช้การอภิปรายกระบวนการของห้องเรียน เป็นต้น ครูได้ทบทวนกระบวนการของห้องเรียนกับนักเรียนของครูทุกวัน ในสัปดาห์แรกของการใช้กระบวนการของห้องเรียน ครูได้ใช้การอภิปรายระหว่างตัวครูกับนักเรียนของครูและระหว่างนักเรียนกับนักเรียนด้วยกันเสมอในการสอนและทบทวนกระบวนการของห้องเรียน ครูได้ทบทวนกระบวนการของห้องเรียนกับนักเรียนของครู 2-3 ครั้ง ในสัปดาห์ที่สองของการใช้กระบวนการของห้องเรียน และครูได้ทบทวนกระบวนการของห้องเรียนกับนักเรียนของครู เดือนละ 2-3 ครั้ง ตลอดเวลาที่มีการใช้กระบวนการของห้องเรียน

จากผลการวิจัยทำให้ทราบว่า การปฏิบัติที่เกี่ยวกับกระบวนการของห้องเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก รวมทั้งการปฏิบัติที่เกี่ยวกับกระบวนการของห้องเรียนในประเด็นต่างๆ ซึ่งกรณีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากด้วยนั้น ย่อมเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความตระหนักและการให้ความสำคัญของครู ในการปฏิบัติที่เกี่ยวกับกระบวนการของห้องเรียน อันเป็นสิ่งที่ควรดำรงรักษาไว้ และยิ่งกว่านั้น หากสามารถทำให้การปฏิบัติที่เกี่ยวกับกระบวนการของห้องเรียนนั้น มีระดับของการปฏิบัติที่ดียิ่งขึ้นหรือเพิ่มพูนขึ้นเพียงใด ย่อมทำให้การจัดการเรียนการสอนของครู สามารถดำเนินไปได้ด้วยความราบรื่น โดยไม่มีปัญหาระเบียบวินัยอันเนื่องมาจากผู้เรียน ได้มากขึ้นเพียงนั้น เพราะกระบวนการของห้องเรียน เป็นแนวทางที่จะทำให้แต่ละงาน กิจกรรม สิ่งที่ต้องทำ หรือที่ต้องปฏิบัติเป็นประจำภายในห้องเรียน ให้สามารถดำเนินไปอย่างมีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจนฯ (Levin, 1996 : 128-129, Burden, 1995 : 116, Establishing Procedures, 2004 : Online)

แต่สิ่งที่ควรต้องพิจารณาจากผลการวิจัยข้างต้น คือ ส่วนของการปฏิบัติที่เกี่ยวกับกระบวนการของห้องเรียนที่ครูควรเพิ่มการปฏิบัติในพฤติกรรมดังกล่าวนี้ให้มากขึ้น โดยเฉพาะในประเด็นที่เกี่ยวกับการสอนและการทบทวนกระบวนการของห้องเรียนให้นักเรียน ซึ่งเป็นขั้นตอนหนึ่งที่มีความสำคัญ เพราะการสอนและการทบทวนกระบวนการของห้องเรียนให้นักเรียนนั้น เป็นขั้นตอนที่จะทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและเรียนรู้ลักษณะพฤติกรรมที่เหมาะสมของตนเอง สามารถสังเกตระดับความถูกต้องของการปฏิบัติตามกระบวนการได้ด้วยตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้การปฏิบัติตามกระบวนการของนักเรียนเป็นไปอย่างถูกต้องและสมบูรณ์มากขึ้น โดยเริ่มตั้งแต่ การอภิปรายเกี่ยวกับกระบวนการของห้องเรียน การให้ตัวอย่างและการสาธิตกระบวนการของห้องเรียน การให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ เพื่อวัดระดับความเข้าใจของนักเรียนในกระบวนการต่างๆ ของห้องเรียน การให้ข้อมูลย้อนกลับหลังจากการฝึกปฏิบัติตามกระบวนการของห้องเรียน การสอนซ้ำหากพบว่า นักเรียนโดยส่วนใหญ่ยังไม่สามารถปฏิบัติตามกระบวนการของห้องเรียนได้ การทบทวนกระบวนการของห้องเรียนทั้งหมดกับนักเรียนอีกครั้ง เพื่อเป็นการเตือนความทรงจำของนักเรียน และการทบทวนกระบวนการของห้องเรียน เมื่อมีการหยุดเรียนในระยะเวลาที่ยาวนาน (Burden, 1995 : 119-121) ซึ่งสาเหตุที่ทำให้การปฏิบัติที่เกี่ยวกับกระบวนการของห้องเรียนในประเด็นดังกล่าวนี้มีไม่มากเท่าที่ควร อาจมีสาเหตุที่เกี่ยวข้องเนื่องด้วยหลายประการ เช่น การปฏิบัติที่เกี่ยวกับกระบวนการของห้องเรียนของครูจะเป็นไปในลักษณะของความรู้สึกที่ตนเองคิดว่า ควรต้องกระทำหรือเป็นการปฏิบัติที่ทำตามแบบอย่างที่เคยปฏิบัติมาเท่านั้น โดยไม่ได้มีการศึกษาทั้งในแง่ของทฤษฎีและการปฏิบัติที่เกี่ยวกับกระบวนการของห้องเรียนเลย เช่นเดียวกับกฎ อีกทั้งยังไม่เคยได้รับการจัดอบรม ส่งเสริม สนับสนุน ให้ได้รับความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องดังกล่าวนี้ ไม่ว่าจะจากหน่วยงานหรือสถาบันใด ทั้งๆ ที่เรื่องดังกล่าวนี้เป็นเรื่อง

ที่มีความสำคัญอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับการให้สัมภาษณ์ของอาจารย์จรรยา ยศศิริ (2548) ซึ่งเป็นอาจารย์ประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และทำหน้าที่เป็นรองหัวหน้าฝ่ายวิชาการของโรงเรียนบ้านท่าข้าม อำเภอปะนาเระ จังหวัดปัตตานี ซึ่งมีประสบการณ์การสอนในโรงเรียนประถมศึกษา มากกว่า 20 ปีว่า ตั้งแต่ประกอบวิชาชีพครู โดยสอนนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษามา การรับรู้เกี่ยวกับเรื่องการจัดการห้องเรียนมีน้อยมากเช่นกัน โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับกระบวนการของห้องเรียน ซึ่งในหลักสูตรทางครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ที่ตนเองเคยเข้ารับการศึกษามาก็ไม่ได้มีการบรรจุหรือจัดการเรียนการสอนให้แก่ตนเองแต่ประการใด การปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวจึงเป็นการปฏิบัติที่ทำตามแบบอย่างที่คุณครูรุ่นก่อนเคยปฏิบัติมาเท่านั้น และบางส่วนก็เป็นการปฏิบัติในลักษณะของการลองผิดลองถูกเท่านั้น แม้การปฏิบัติที่เกี่ยวกับกระบวนการต่างๆ ของห้องเรียนส่วนใหญ่จะทำได้ดี แต่บางส่วนก็ยังมีปัญหาอยู่ เพราะตนเองมีความรู้ในเชิงทฤษฎีเกี่ยวกับเรื่องนี้ค่อนข้างน้อย

2. เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษา ผลการวิจัย พบว่า พฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก แต่เมื่อมีการแยกพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษาในการเตรียมความพร้อมในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีระดับของพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยฯ ซึ่งอยู่ในระดับมาก คือ นักเรียนเข้าสู่ห้องเรียนทันตามเวลาที่กำหนด

ส่วนพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยฯ ที่ครูควรต้องตระหนักและให้ความสำคัญให้มากขึ้น คือ นักเรียนไม่พูดคุยกันเสียงดังขณะรอเริ่มต้นบทเรียน นักเรียนได้วางกลับที่นั่งของตนเองอย่างรวดเร็ว เมื่อรับแบบฝึกหัดของวันก่อนซึ่งได้รับการตรวจจากครูแล้ว นักเรียนได้ลุกจากโต๊ะของตนเองแล้ววางอย่างรวดเร็ว เพื่อไปปรับแบบฝึกหัดของวันก่อนซึ่งได้รับการตรวจจากครูแล้ว และนักเรียนหลายคนรีบวิ่งไปหาครู พร้อมส่งเสียงแสดงความต้องการ เพื่อขอเป็นผู้ช่วยครูในการแจกอุปกรณ์ประกอบการสอนให้แก่เพื่อนนักเรียน

พฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษาในการเรียนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีระดับของพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยฯ ซึ่งอยู่ในระดับมาก คือ นักเรียนรีบวิ่งออกจากห้องเรียน เพื่อไปดื่มน้ำหรือไปห้องน้ำ ขณะที่ครูกำลังสอน และนักเรียนเอาของเล่นขึ้นมาเล่นบนโต๊ะ ขณะที่ครูกำลังสอน

ส่วนพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยฯ ที่ครูควรต้องตระหนักและให้ความสำคัญให้มากขึ้น คือ นักเรียนหันไปคุยกับเพื่อนๆ ขณะที่ครูกำลังสอน นักเรียนจดบันทึกอย่างตั้งใจ ขณะที่ครูกำลังถามคำถามเกี่ยวกับบทเรียน นักเรียนแย่งกันตอบคำถาม โดยไม่ยกมือเพื่อขออนุญาตครูก่อน และนักเรียนพูดบเร้า เพื่อเสนอตัวขอตอบคำถาม ขณะที่ครูกำลังถามนักเรียนคนอื่นๆ

พฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษาในการทำงานในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีระดับของพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยฯ ซึ่งอยู่ในระดับมาก คือ นักเรียนนั่งเฉยๆ ไม่ทำงานที่ได้รับมอบหมายเป็นรายบุคคล

ส่วนพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยฯ ที่ครูควรต้องตระหนักและให้ความสำคัญให้มากขึ้น คือ นักเรียนมีการปรึกษาหารือกันในเรื่องซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับงานของกลุ่ม ขณะกำลังทำงานกลุ่ม นักเรียนที่ทำงานเสร็จก่อนเวลาที่กำหนด จะพูดคุยเสียงดังหรือเล่นกับเพื่อนนักเรียนด้วยกันจนกว่าจะถึงเวลาที่กำหนดส่ง นักเรียนที่ทำงานเสร็จก่อนเวลาที่กำหนด เมื่อส่งงานแล้วจะใช้เวลาที่เหลือโดยอิสระ เช่น การเลือกอ่านหนังสือที่ตนเองชอบ โดยไม่ก่อความรำคาญให้กับห้องเรียน นักเรียนซึ่งเป็นตัวแทนของกลุ่มจะยกมือ เมื่อต้องการความช่วยเหลือหรือขอรับคำปรึกษาเกี่ยวกับงานกลุ่ม จากครู นักเรียนที่ทำงานเสร็จแล้วจะเข้าแถวเพื่อส่งงาน โดยไม่พูดคุยเสียงดัง เล่นกัน หรือทักทายเพื่อนนักเรียนคนอื่นๆ ที่ยังทำงานไม่เสร็จ และนักเรียนจะเข้าไปล้อมโต๊ะของครู เมื่อต้องการความช่วยเหลือในการทำงานรายบุคคล

จากผลการวิจัยทำให้ทราบว่า พฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก รวมทั้งพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยฯ ในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษาในประเด็นต่างๆ ซึ่งมีระดับของพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยฯ อยู่ในระดับมากด้วยนั้น ย่อมเป็นซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่า ครูได้มีความตระหนักในเรื่องของพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษามากขึ้น โดยเฉพาะครูประจำชั้นและปฏิบัติการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2, 3 และ 4 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดปัตตานี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า พฤติกรรมความมีระเบียบวินัยนั้น เป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมาก กระทั่งมีความจำเป็นต้องปลูกฝังคุณลักษณะดังกล่าวนี้ให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน จะเห็น ได้จากการที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดจุดหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ประการหนึ่งว่า “เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545 : 4) ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 ที่กล่าวถึงความมีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ ซึ่งกำหนดเป็นตัวบ่งชี้ความว่า “มีวินัย มีความรับผิดชอบ ปฏิบัติตามระเบียบและหลักธรรมเบื้องต้นของแต่ละศาสนา” ซึ่งเป็นมาตรฐานหนึ่งที่โรงเรียนต้องได้รับการประเมินภายนอก จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ,

สำนักนายกรัฐมนตรี, 2543 : 22) ซึ่งเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งที่ทำให้พฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษาได้รับการดูแลเอาใจใส่มากขึ้น

ประกอบกับทางกระทรวงศึกษาธิการ (2547 : ออนไลน์) ซึ่งได้มีมาตรการและกิจกรรมต่างๆ ให้สถานศึกษาคำเนินการ เพื่อเสริมสร้างคุณธรรม เจริญจิตสำนึกการปลูกฝังและเสริมสร้างคุณธรรม ตำนานที่มีค่า ซึ่งมีความสำคัญยิ่งต่อเยาวชนและชาติบ้านเมืองอย่างน้อย 3 ประการ คือ ความมีระเบียบวินัย การประหยัดและออม และความรักชาติที่ถูกทาง เป็นต้น โดยเฉพาะความมีระเบียบวินัย ก็เป็นหนึ่งในสามประการที่จะต้องเร่งส่งเสริม ปลูกฝังและเสริมสร้าง โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้เยาวชนได้ตระหนักถึงเหตุผลที่มาและคุณค่า คุณประโยชน์ของกฎระเบียบที่มีต่อบุคคล และส่วนรวม เพื่อให้เยาวชนได้ตระหนักในคุณค่า คุณประโยชน์ของการที่ได้ประพฤติปฏิบัติตามกฎระเบียบ เพื่อฝึกให้เยาวชนประพฤติปฏิบัติตามกฎระเบียบ จนเกิดเป็นคุณลักษณะประจำตัวที่สามารถควบคุมตนเองให้ประพฤติปฏิบัติตามกฎและระเบียบนั้น โดยได้เสนอแนะแนวทาง ดังนี้

การจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมการศึกษาให้นักเรียนผู้เข้าใจและตระหนักในเหตุผลที่มา คุณค่า คุณประโยชน์ของกฎระเบียบที่มีต่อบุคคล สังคมส่วนรวม และคุณค่า คุณประโยชน์ของการประพฤติปฏิบัติตามกฎระเบียบ

การฝึกให้นักเรียนประพฤติปฏิบัติตามกฎระเบียบต่างๆ จากสิ่งที่ย่ำไปสู่สิ่งที่ยากซึ่งมีความละเอียดอ่อนมากขึ้น จนเกิดความเคยชินเป็นอุปนิสัยหรือคุณลักษณะประจำที่จะควบคุมตนเองให้ประพฤติปฏิบัติตามกฎระเบียบได้ด้วยตนเอง เป็นต้นว่า ในเรื่องการแต่งกาย ระเบียบแถว การแสดงความเคารพครูอาจารย์ การตรงต่อเวลา หรือการปฏิบัติตามคำสอน คำสั่งครูอาจารย์ เช่น ในเรื่องการทำการบ้าน การส่งผลงานในบทเรียน ฯลฯ การปฏิบัติตามหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่ได้รับมอบหมาย การกำหนดตารางการปฏิบัติงานหรือกิจกรรมประจำวัน การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบในห้องเรียนและบริเวณ โรงเรียน การทิ้งขยะเป็นที่และการช่วยกันเก็บขยะในบริเวณโรงเรียน การปฏิบัติตามกฎจราจร การรักษามรรยาทในห้องสมุดและห้องประชุม ฯลฯ

การจัดให้มีการยกย่อง ชมเชย สรรเสริญนักเรียนเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มที่เป็นผู้ประพฤติปฏิบัติตามกฎระเบียบได้เป็นอย่างดี

แต่สิ่งที่ควรต้องพิจารณาจากผลการวิจัยข้างต้นด้วย คือ ส่วนของพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษาที่ครูควรต้องตระหนักและให้ความสำคัญให้มากขึ้นด้วย ดังรายละเอียดในประเด็นต่างๆ ที่ได้นำเสนอมาแล้วข้างต้น ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูจะต้องให้ความสนใจและตระหนักในการที่จะแก้ปัญหาพฤติกรรมเหล่านี้ให้มากขึ้น เช่น โดยการที่ครูได้กวดขันให้นักเรียนปฏิบัติตามกฎของห้องเรียนนั้นอย่างเคร่งครัด การที่ครูได้สื่อสารกระบวนการของห้องเรียนให้นักเรียนได้รับทราบ รวมถึงได้กวดขันให้นักเรียนปฏิบัติตามกระบวนการต่างๆ

ของห้องเรียนอย่างเคร่งครัดเช่นเดียวกับกฎของห้องเรียน ตลอดจนการที่ครูได้ฝึกให้นักเรียน
 ประพฤติปฏิบัติตามกฎระเบียบจนเกิดเป็นอุปนิสัย สามารถควบคุมความประพฤติของตนเองได้
 เป็นต้น แต่ทั้งนี้มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องในระยะเวลาที่ยาวนาน
 โดยอาศัยรูปแบบ วิธีการ หรือกระบวนการต่างๆ เข้ามาปรับใช้ให้มีความเหมาะสมกับปัจจัยที่
 แวดล้อมหรือเกี่ยวข้องกันอยู่อย่างสมดุล โดยอาศัยความร่วมมือจากผู้บริหาร ครู ศึกษานิเทศก์
 และครูอาจารย์ทุกท่าน รวมไปถึงคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งต้องมีบทบาทและหน้าที่
 ที่จะต้องร่วมมือกันฝึกฝนนักเรียนด้วยความเอาใจใส่ ด้วยความรัก และด้วยความปรารถนาดีตลอด
 เวลา

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกฎของห้องเรียนกับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย ในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษา

ผลการวิจัย พบว่า กฎของห้องเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมความมีระเบียบ
 วินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการวิจัยทำให้ทราบว่า กฎของห้องเรียนนั้น มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรม
 ความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษาจริง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการ
 วิจัย ซึ่งการที่ผลการวิจัยปรากฏออกมาในลักษณะดังกล่าวนี้ คงเป็นเพราะว่า พฤติกรรมความมี
 ระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษาจะเกิดขึ้นได้ ก็ต่อเมื่อมีกฎของห้องเรียน และครู
 ก็ได้กวดขันให้นักเรียนปฏิบัติตามกฎของห้องเรียนนั้นอย่างเคร่งครัด กฎของห้องเรียนจึงเป็นส่วน
 หนึ่งของการจัดการห้องเรียนที่ดีและมีประสิทธิภาพ ซึ่งเมื่อการจัดการห้องเรียนดีและมี
 ประสิทธิภาพแล้ว ย่อมทำให้การจัดการเรียนการสอน สามารถดำเนินไปด้วย ความราบรื่น โดยไม่มี
 ปัญหาระเบียบวินัยอันเนื่องมาจากผู้เรียน ดังคำกล่าวของเอฟเวิร์ทสัน (Evertson, 2540 : 13) ที่กล่าว
 ไว้ว่า “กฎมีความจำเป็นที่จะใช้ในการจัดการห้องเรียนอย่างขาดมิได้” เพราะกฎของห้องเรียนนั้น
 เป็นความคาดหวังในพฤติกรรมของนักเรียนที่ถูกกำหนดขึ้นภายในห้องเรียน เพื่อใช้ในการป้องกัน
 พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียน และช่วยจัดการบรรยากาศของห้องเรียน ให้เอื้อต่อการเรียน
 การสอน เพื่อให้การเรียนการสอนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Burden,
 1995 : 107-108, Levin, 1996 : 130, Evertson, 2540 : 13, อุทุมพร พรายอินทร์, 2542 : 55) กฎจึง
 เป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งของการจัดการห้องเรียนภายใต้วัตถุประสงค์ที่สำคัญประการหนึ่ง
 นั่นคือ เพื่อให้สามารถป้องกันพฤติกรรมหรือจัดการกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาระเบียบวินัยใน
 ห้องเรียนของผู้เรียน จนทำให้ครูสามารถดำเนินกิจกรรมต่างๆ ภายในห้องเรียนด้วยความราบรื่น

4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการของห้องเรียนกับพฤติกรรมความมี ระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษา

ผลการวิจัย พบว่า กระบวนการของห้องเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการวิจัยทำให้ทราบว่า กระบวนการของห้องเรียนนั้น มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษาจริง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย ซึ่งการที่ผลการวิจัยปรากฏออกมาในลักษณะดังกล่าวนี้ คงเป็น เพราะว่า พฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษาจะเกิดขึ้นได้ ก็ต่อเมื่อมีกระบวนการของห้องเรียน และครูได้สื่อสารกระบวนการของห้องเรียนนั้น ให้นักเรียนได้รับทราบ รวมถึงได้กดดันให้นักเรียนปฏิบัติตามกระบวนการต่างๆ ของห้องเรียนอย่างเคร่งครัด กระบวนการของห้องเรียนจึงเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการห้องเรียนที่ดีและมีประสิทธิภาพ ซึ่งเมื่อการจัดการห้องเรียนดีและมีประสิทธิภาพแล้ว ย่อมทำให้การจัดการเรียนการสอน สามารถดำเนินไปด้วยความราบรื่นโดยไม่มีปัญหาระเบียบวินัยอันเนื่องมาจากผู้เรียน ดังคำกล่าวของเอฟเวิร์ทสัน (Evertson, 2540 : 13) ที่กล่าวว่า “กระบวนการของห้องเรียนมีความจำเป็นที่จะใช้ในการจัดการห้องเรียนอย่างขาดมิได้” เพราะกระบวนการของห้องเรียนนั้น เป็นแนวทางที่จะทำให้แต่ละงาน กิจกรรม สิ่งที่ต้องทำ หรือที่ต้องปฏิบัติเป็นประจำภายในห้องเรียน ให้สามารถดำเนินไปอย่างมีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน เพื่อให้สามารถป้องกันพฤติกรรมหรือจัดการกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียน ทำให้การดำเนินกิจกรรมต่างๆ ภายในห้องเรียนเป็นไปได้ด้วยความราบรื่น (Levin, 1996 : 128-129, Burden, 1995 : 116, Establishing Procedures, 2004 : Online)

5. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์พฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษา

ผลการวิจัย พบว่า สามารถสร้างสมการพยากรณ์พฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษาได้ โดยใช้ตัวแปรทำนายเพียงตัวเดียว คือ กระบวนการของห้องเรียน โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (S.E._{est}) เท่ากับ 25.535 ซึ่งมีค่าประสิทธิภาพของการพยากรณ์ที่ได้ปรับแล้ว (R^2_{adj}) เท่ากับ .102 คิดเป็นร้อยละ 10.2

จากผลการวิจัยทำให้ทราบว่า ทั้งกฎและกระบวนการของห้องเรียน สามารถร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษาได้ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย หากแต่ที่ผู้วิจัยได้ใช้ตัวแปรทำนายเพียงตัวเดียว คือ กระบวนการของห้องเรียน ในการสร้างสมการพยากรณ์พฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษานั้น คงเป็นเพราะว่า กระบวนการของห้องเรียนเพียงตัวเดียวก็เพียงพอที่จะใช้เป็นตัวพยากรณ์พฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัย พบว่า การปฏิบัติที่เกี่ยวกับกฎของห้องเรียนที่ครูควรเพิ่มการปฏิบัติให้มากขึ้น คือ ครูได้ทบทวนกฎของห้องเรียนกับนักเรียนทุกวันในสัปดาห์แรกของการใช้กฎของห้องเรียน ครูได้ทบทวนกฎของห้องเรียนกับนักเรียนเดือนละ 2-3 ครั้ง ตลอดเวลาของการใช้กฎของห้องเรียน ครูได้ทบทวนกฎของห้องเรียนกับนักเรียน 2-3 ครั้ง ในสัปดาห์ที่สองของการใช้กฎของห้องเรียน ครูให้นักเรียนเขียนความตระหนักและความเข้าใจที่ตนเองมีต่อกฎของห้องเรียนลงแผ่นกระดาษ เมื่อการอภิปรายกฎเสร็จสิ้นลง เพื่อส่งให้ครูตรวจพิจารณาว่า นักเรียนมีความเข้าใจต่อกฎของห้องเรียนเพียงใด และครูให้นักเรียนคัดลอกความตระหนักและความเข้าใจที่ตนเองมีต่อกฎของห้องเรียน ซึ่งผ่านการตรวจพิจารณาจากครูแล้วออกเป็น 2 ชุด โดยนักเรียนเก็บไว้เอง 1 ชุด และส่งครูอีก 1 ชุด

การปฏิบัติที่เกี่ยวกับกระบวนการของห้องเรียนที่ครูควรเพิ่มการปฏิบัติให้มากขึ้น คือ ครูมีการสอนและทบทวนกระบวนการของห้องเรียนให้แก่ นักเรียนของครูอย่างเป็นระบบโดยทันที เช่น โดยใช้การอภิปรายกระบวนการของห้องเรียน เป็นต้น ครูได้ทบทวนกระบวนการของห้องเรียนกับนักเรียนของครูทุกวันในสัปดาห์แรกของการใช้กระบวนการของห้องเรียน ครูได้ใช้การอภิปรายระหว่างตัวครูกับนักเรียนของครูและระหว่างนักเรียนกับนักเรียนด้วยกันเสมอในการสอนและทบทวนกระบวนการของห้องเรียน ครูได้ทบทวนกระบวนการของห้องเรียนกับนักเรียนของครู 2-3 ครั้ง ในสัปดาห์ที่สองของการใช้กระบวนการของห้องเรียน และครูได้ทบทวนกระบวนการของห้องเรียนกับนักเรียนของครู เดือนละ 2-3 ครั้ง ตลอดเวลาที่มีการใช้กระบวนการของห้องเรียน

หากครูสามารถที่จะเพิ่มการปฏิบัติให้มากขึ้นในประเด็นต่างๆ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ทั้งในส่วนของกฎซึ่งเป็นความคาดหวังในพฤติกรรมของนักเรียนที่ถูกกำหนดขึ้นภายในห้องเรียน เพื่อช่วยป้องกันพฤติกรรมที่เป็นปัญหา และช่วยจัดการบรรยากาศในห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนการสอน รวมทั้งในส่วนของกระบวนการของห้องเรียน ซึ่งเป็นแนวทางที่จะทำให้แต่ละงานกิจกรรม สิ่งที่ต้องทำ หรือที่ต้องปฏิบัติเป็นประจำภายในห้องเรียน สามารถดำเนินไปได้อย่างมีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจนแล้ว ย่อมเป็นที่น่าเชื่อได้ว่า จะทำให้ได้ผู้เรียนซึ่งเป็นผลผลิตทางการศึกษาที่มีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความมีระเบียบวินัย โดยเฉพาะพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยของผู้เรียนที่เกิดขึ้นภายในห้องเรียน ซึ่งจะเป็นรากฐานของการมีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความมีระเบียบวินัย เมื่อผู้เรียนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ได้ ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถดำรงชีวิตร่วมกับบุคคลอื่น

ในสังคมได้ โดยไม่ก่อให้เกิดปัญหา นำมาซึ่งความเดือดร้อนทั้งแก่ตนเอง ผู้อื่น ตลอดจนสังคม และประเทศชาติโดยรวม

1.2 จากผลการวิจัย พบว่า พฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียน ประถมศึกษาในการเตรียมความพร้อมที่ครูควรต้องตระหนักและให้ความสำคัญให้มากขึ้น คือ นักเรียนไม่พูดคุยกันเสียงดังขณะรอเริ่มต้นบทเรียน นักเรียนได้วิ่งกลัที่ที่นั่งของตนเองอย่างรวดเร็ว เมื่อรับแผนฝึกหัดของวันก่อนซึ่งได้รับการตรวจจากครูแล้ว นักเรียนได้ลุกจากโต๊ะของตนเองแล้ว วิ่งอย่างรวดเร็ว เพื่อไปปรับแบบฝึกหัดของวันก่อนซึ่งได้รับการตรวจจากครูแล้ว และนักเรียนหลายคนรีบวิ่งไปหาครู พร้อมส่งเสียงแสดงความต้องการ เพื่อขอเป็นผู้ช่วยครูในการแจกอุปกรณ์ ประกอบการสอนให้แก่เพื่อนนักเรียน

พฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษาในการเรียนการสอน ที่ครูควรต้องตระหนักและให้ความสำคัญให้มากขึ้น คือ นักเรียนหันไปคุยกับเพื่อนๆ ขณะที่ครู กำลังสอน นักเรียนจดบันทึกอย่างตั้งใจ ขณะที่ครูกำลังถามคำถามเกี่ยวกับบทเรียน นักเรียนแย่งกันตอบคำถาม โดยไม่ยกมือเพื่อขออนุญาตครูก่อน และนักเรียนพูดเร็ว เพื่อเสนอตัวขอตอบ คำถาม ขณะที่ครูกำลังถามนักเรียนคนอื่นๆ

พฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษาในการทำงานที่ครู ควรต้องตระหนักและให้ความสำคัญให้มากขึ้น คือ นักเรียนมีการปรึกษาหารือกันในเรื่องซึ่งไม่ เกี่ยวข้องกับงานของกลุ่ม ขณะกำลังทำงานกลุ่ม นักเรียนที่ทำงานเสร็จก่อนเวลาที่กำหนด จะพูดคุย เสียงดังหรือเล่นกับเพื่อนนักเรียนด้วยกันจนกว่าจะถึงเวลาที่กำหนดส่ง นักเรียนที่ทำงานเสร็จก่อน เวลาที่กำหนด เมื่อส่งงานแล้วจะใช้เวลาที่เหลือโดยอิสระ เช่น การเลือกอ่านหนังสือที่ตนเองชอบ โดยไม่ก่อความรำคาญให้กับห้องเรียน นักเรียนซึ่งเป็นตัวแทนของกลุ่มจะยกมือ เมื่อต้องการความช่วยเหลือหรือขอรับคำปรึกษาเกี่ยวกับงานกลุ่มจากครู นักเรียนที่ทำงานเสร็จแล้วจะเข้าแถวเพื่อ ส่งงาน โดยไม่พูดคุยเสียงดัง เล่นกัน หรือทักทายเพื่อนนักเรียนคนอื่นๆ ที่ยังทำงานไม่เสร็จ และ นักเรียนจะเข้าไปล้อมโต๊ะของครู เมื่อต้องการความช่วยเหลือในการทำงานรายบุคคล

หากครูได้ตระหนักและให้ความสำคัญกับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของ นักเรียนประถมศึกษาในประเด็นต่างๆ ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นให้มากขึ้น รวมทั้งการได้รับการ ส่งเสริม สนับสนุน และเอาใจใส่ดูแลทั้งจากผู้บริหารสถานศึกษา กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาทุกฝ่าย ย่อมเป็นที่เชื่อได้ว่า สังคมย่อมได้ผู้เรียนซึ่งเป็นผลผลิต ทางการศึกษาที่มีความสมบูรณ์ คือ มีทั้งความรู้ควบคู่คุณธรรม สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 81 ซึ่งได้บัญญัติไว้ สรุปโดยใจความ คือ กำหนดให้รัฐ จัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม เช่น โดยการส่งเสริมสนับสนุนลักษณะการจัดกิจกรรม

เพื่อสร้างเสริมระเบียบวินัย มุ่งให้ผู้เรียน ได้ฝึกความมีระเบียบวินัยตามพัฒนาการและความพร้อมของผู้เรียนในแต่ละวัย ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมที่ใช้วิธีการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้สะอาดและมีระเบียบ รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนครูในการจัดกิจกรรม โดยใช้วิธีการร่วมประชุมปรึกษาหารือกันและควรมีการติดตามผลในระยะยาวอย่างต่อเนื่อง เป็นต้น

1.3 จากผลการวิจัย พบว่า กฎของห้องเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้น ครูควรที่จะได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้ดำเนินการในการปฏิบัติที่เกี่ยวกับกฎของห้องเรียนให้มากขึ้น ทั้งจากผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาทั้งในระดับปฏิบัติและในระดับที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบาย

1.4 จากผลการวิจัย พบว่า กระบวนการของห้องเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้น ครูควรที่จะได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้ดำเนินการในการปฏิบัติที่เกี่ยวกับกระบวนการของห้องเรียนให้มากขึ้น ทั้งจากผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาทั้งในระดับปฏิบัติและในระดับที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบาย

1.5 จากผลการวิจัย พบว่า กระบวนการของห้องเรียนสามารถพยากรณ์พฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษาได้ ดังนั้น การส่งเสริมให้ครูได้ดำเนินการในการปฏิบัติที่เกี่ยวกับกระบวนการของห้องเรียนจึงมีความสำคัญมาก โดยควรมีการประชุม ปรึกษาหารือกันในระดับโรงเรียน เพื่อนำไปสู่การกำหนดเป็นนโยบายระดับโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องกระบวนการของห้องเรียนนี้ เพื่อให้เกิดการรับรู้ร่วมกัน เกิดความเข้าใจที่ตรงกันของทุกฝ่ายจนนำไปสู่การปฏิบัติของครูซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ทั้งการสื่อสารกระบวนการที่ถูกต้อง การกดดันให้นักเรียนปฏิบัติตามกระบวนการที่ถูกต้อง ตลอดทั้งการสอนและการทบทวนกระบวนการที่ต้องมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ได้ผลในระยะยาว นั่นคือ การที่ได้ผู้เรียนซึ่งเป็นผลผลิตทางการศึกษาที่มีความสมบูรณ์พร้อมทั้งการมีความรู้ควบคู่ไปกับการมีคุณธรรมนั่นเอง

1.6 จากผลการวิจัยในครั้งนี้ ย่อมเป็นประโยชน์ให้สถาบันที่เกี่ยวข้องกับการผลิตครูสามารถนำความรู้ที่เกี่ยวกับกฎและกระบวนการของห้องเรียนไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนนักศึกษาได้อย่างเหมาะสม ตลอดทั้งหน่วยงานต่างๆ ที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาทุกระดับ สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการฝึกอบรมครูประจำการ

เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างระเบียบวินัยของนักเรียนให้เกิดขึ้นได้ โดยเฉพาะระเบียบวินัยของนักเรียนที่เกิดขึ้นในห้องเรียน อันจะส่งผลให้การเรียนการสอนสามารถดำเนินไปได้อย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาวิจัยถึงความสัมพันธ์ระหว่างกฎและกระบวนการของห้องเรียนกับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษาในรูปแบบของการวิจัยเชิงทดลองในระยะเวลาที่ยาวนานพอสมควร โดยการเปรียบเทียบระดับของพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนระหว่างห้องเรียนที่มีการปฏิบัติเกี่ยวกับกฎและกระบวนการของห้องเรียนอย่างเป็นระบบและมีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจนเป็นไปตามทฤษฎีของการจัดการห้องเรียน เปรียบเทียบกับระดับของพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนในห้องเรียนแบบปกติที่ไม่ได้มีการปฏิบัติเกี่ยวกับกฎและกระบวนการของห้องเรียนอย่างเป็นระบบและมีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจนเป็นไปตามทฤษฎีของการจัดการห้องเรียน